

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órá . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Melyik az őszintébb?

Pécs, 1898. május 25.

A Tisza-klikk lapja, az „Országos Hirlap“ tegnapi vezércikkében egyszerre tanítja az osztrák delegátusokat, mert azt mondja, hogy ezek az urak nem tudják a dualizmus egyszerjét sem, a mikor a delegációban osztrák belügyi dolgokat, a gazdasági kiegyezés kérdését, sőt még speciális magyar kérdéseket is tárgyalnak. Szörnyű mód csodálkozik azon, hogy ezek az emberek harminc év alatt nem tudták megtanulni a közös ügyek fogalmát, a delegáció rendeltetését és nem a közös monarchiát, hanem Ausztriát látják a delegációban.

Nos mi azt hisszük, hogy az osztrák delegátusok sokkal alaposabban fogták fel a közösügyes kiegyezés intencióját és sokkal őszintébben tárják fel a való helyzetet, mikor a delegációkat egy centrális parlament jellegével felruházott testületnek tartják, mint a mi kormányparti állambölcseink, a mikor a magyar állam önállóságáról beszélnek, a mely sem a haderőről, sem a külképviseletről, az állami önállóság eme két főtényezőjéről nem intézkedhetik.

Mikor a hatvanhetes kiegyezés ezeket kivette a magyar állam önálló rendelkezése alól s továbbra is meghagyta a

birodalmi közösségnek, ez az ó-osztrák centralizáló állameszméknek hozott áldozat volt, a mely megvetette a biztos alapját az egységes összbirodalmi eszme tovább fejlődésének a birodalom két felének állami önállósága rovására, a mely lassankint visszasüllyedt az egyszerű tartományi autonomia színvonalára.

Nagyon is igaza volt Chiari osztrák delegátusnak, a mikor azt mondta, hogy a közös hadsereg a centralizáló ó-osztrák állameszme, az egységes osztrák összbirodalom megtestesítője. Igaz és őszinte beszéd ez, mert a való élet ezer példával igazolja annak minden egyes szavát. Mert csak a legnagyobb foku hipokrizis állítja, hogy a közös hadsereg nem tisztán osztrák birodalmi intézmény, mikor annak nyelve, szelleme, zászlója, kormányzata kizárólag osztrák. Miben nyilatkozik meg tehát annak közös jellege, a mely bizonyítaná, hogy az a magyar önálló államnak is csak ugy hadereje, mint az osztrák birodalomé? Másban nem, mint hogy mi is szolgáltunk neki emberanyagot, fizetjük költségeit, a melyeket azonban nem mi állapítunk meg, s hogy a Magyarországon ujoncozott csapatokat magyaros ruhába bujtatják, de németül kormányozzák, kommandirozzák az osztrák kétfejű sasos fekete-sárga lobogó alatt.

Hogy mennyire igaza van Chiari ur-

nak, azt legjobban igazolja a magyar katonafelfogása, ki a hadseregnek k. u. k. címe dacára is bizony csak „a császárt szolgálja“ még mindig. A nép egyszerű fia, a kit nem tévesztenek meg a mesterségesen s természetellenesen felállított államjogi szubtilitások, tisztábban is látja a valóságot s tudja, hogy az ugynevezett közös hadseregben csakis az osztrák császárt szolgálhatja.

S mégis a magyar kormánypart legbefolyásosabb csoportjának sajtóorgánuma, az „Országos Hirlap“, azt mondja, hogy az ó-osztrák centralizáló állameszmék régesrég meghaltak, sőt el is vannak temetve. Ily állítással szemben aztán igazán jogosult a kérdés, vajjon hol élt a cikkező hatvanhét óta, hogy harminc év alatt nem látta az összbirodalmi eszme virágzását a közös hadseregben, a melynek most is csak ugy, mint Radetzky idejében, jelszava: „In deinem Lager liegt Österreich!“

Königraetznél ez az összbirodalmi eszme csak meg lett riasztva, de nem eltemetve, s a kiegyezésnél biztos azilumról gondoskodtak számára a közös hadseregben, a melyben nemcsak megvonhatta magát, de új erőre is kaphatott, hisz a birodalmi hatalom összes ereje a szolgálatára lett bocsátva.

Ennek a megerősítésére szolgáltak aztán harminc esztendőn keresztül a delegá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A hitvesi hűségről.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mosolygott a beteg kicsi asszony, mikor ezzel fogadta az urát:

— Apuskám, a kedves nővér azt kérdezte tőlem ma, hogy elvégeztem-e már husvétra a szent gyónást.

És két szép szeméből féltő, kérlelő sugár szállt az ura felé; mintha féltene azt, hogy ez a kérdés rosszul esik neki; mintha kérni akarná, hogy ne haragudjék érte, a miért őt, a betegget, ilyen kérdéssel zaklatja a kedves nővér.

S csakugyan a férj arcán kiül az elkecseregett harag jele s felindult hangon tör ki ajkán a kicsi beteg asszony miatti féltés.

— Mit kérdezett? . . . Azt kérdezte? . . . Hát hogyan lehet ilyen betegről kérdezni?!

— De nem, édes apuskám! Nem úgy kérdezte. Csak, lásd, a kedves nővérek gondoskodnak az ember lelkiüdvéről is. Mondta, hogy így legalább még husvétra elvégezhetem s ekkor nem marad el arra, mikorra haza mehetünk innen. Holnap, a reggeli mise után ide kéretik a kápolnában miséző papot.

— S mit feleltél neki?

Ura csendes kérdésére bátrabban szól a kicsi asszony:

— Azt mondtam, hogy igenis, szeretnék

meggyónni. De majd megkérlek, s ha te megengeded . . .

— De ilyet kérdezni! Ilyet kérdezni!

Tör ki ismét a férj ajkán a méltatlankodás és féltve öleli át az ő betegét.

Az pedig mosolyogva, erős bizalommal folytatja:

— Ugy-e, megengeded? Lásd, ugy én is erősebb leszek. A jó isten erőt ad a fájdalmak elviselésére s meglásd, hamarabb meg is gyógyulok . . . No, ugy-e, megengeded?

És odahajtja fejét az ura vállára s onnan néz fel arra szeretettel, boldogsággal, bizalommal.

— Meg, drágám, megengedem. Ugy erősebb fogsz lenni és a jó Isten meggyógyít, én beteg anygalm!

Nyílik az ajtó s a kedves nővér lép be rajta.

— Kedves nővér, apuskám megengedi!

Mondja neki sietve, örömmel a beteg kicsi asszony és erős bizalommal, büszke szeretettel beszél tovább:

— Mert lássa, kedves nővér, én soha sem szoktam ám semmit sem tenni az én kis uram engedelmé nélkül. De ő megengedi. S azt mondja, hogy úgy erősebb leszek és hamarabb meg is gyógyulok.

A kedves nővér int a fejével és mosolyog vidáman hozzá. Az ő komoly, hideg arcára is örömet lop ennek az egy emberpárnak az ő boldogtalanságukban is nagy boldogságuk, szerelmük és nagy bizodalomuk.

Aztán felgyújtják a szobában a lámpát. A folyosókon egy darabig kevés élet van még, majd a közeledő éjszaka csendjével leszáll a nagy, komor kórházi épületre is a feketeség, a csend, a nyugalom. A betegszobákban szintén csendesség van s amint az irgalmas nővér lassu, nesztelen léptekkel sorra járja őket, meglegedetten látja, hogy a betegek mindenütt a jótékony álom puha karjaiban szenderegnek.

Benyit a kicsi asszony szobájába is.

Az ott ül egy karosszékekben, gondosan betakargatva jόμεleg kendőkkel. Térdén egy imádságos könyv van kinyitva. Mellette az ura és kéz a kézben, úgy mondja a beteg a szent gyónás szavait, a férj pedig helyreigazítja, ha talán elakad valahol benne.

A kedves nővér komoly arcán ismét megjelenik a mosoly; helybenhagyólag, helyeslőleg int a fejével és csendes hangon kíván jó éjszakát.

És másnap, jótékony, enyhe álom után, a mikor kora reggel felébred a kicsi asszony, csókkal köszöntvén az urát, pillantása a szobában sürgölődő nővérré esik, a ki egy kis asztalon oltárt állít fel. Mindene megvan hozzá; a szép, fehér, csipkés terítő, a kereszt, a rózsák és a fényes nehéz gyertyatartók, melyekben ott állnak rózsafüzértől körülveve a megszentelt gyertyák. Egy kis Mária-képet tesz az asztal fölé s a Megváltó képét melléje és késszen áll az oltár.

— Milyen jó a kedves nővér! Milyen

Egy könnyű fedeles hintó
és
egy nyitott ruganyos kocsi
jutányos áron eladó. Érte-
kezhetni **Kovácsics An-
tal** szijgyártónál, Irgalma-
sok épületében.

3 Szeifert-féle billárd

(ezek közt 1 fordítható), mind márvány-
lappal ellátva és a legjobb karban, to-
vábbá: **Thonet**-féle nádszékek, nagy
tükrök, kávéházi ezüst felszerelés,
folyosóra alkalmas nagy ablakok, aj-
tók tokostól, kerti székek stb.

jutányos
áron
eladók.

Megtekinthetők: Pécssett, apácza-
utca 8. sz.

Uj erkély!

Van szerencsém a n. t. közönségnek
becses tudomására hozni, hogy a

felső „Vigadó“ vendéglő előtti
fedett erkély

teljesen elkészült és az tisztelt vendé-
geim rendelkezésére áll.

Jó és izletes ételek, valódi
hegyi borok, kitünő salon és dupla
márcziusi bakksör friss csapolásban
egész napon át, pontos kiszolgálás
mellett.

Számos látogatást kérek

kiváló tisztelettel

HIRCZI FERENCZ

a Vigadó vendéglő bérletje.

Férfi és gyermek

ruhák, felöltők, tavaszi öltönyök

és

Havelocok

olcsó áron kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

Pécssett,

Király-utca ; bazár épület.

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

butorraktárunkat

Pécssett, Széchenyi-tér és Király-utca sarkán, a „Pécsi
takarékpénztár“ régi helyiségebe helyeztük át.

Nagy választék

Barak, Angol, Renaissance, Empir és Ó-német kivitelben
mindennemű, saját gyártmányu, asztalos és kárpitozott butorokban.

Ugyszintén: szabad. **Bambusz** és mindennemű I. rangu
gyártmányu

kerékpárok (bicikli)

raktára.

Rendkívüli olcsó árak!

Friedmann Károly és Günsberger

butorgyárának raktára.

4906. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Kékesd községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. az 1889:
XXXVIII. és az 1891 XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvános-
ságnak átadatván, **ez azzal** a felszólítással tétetik közzé:

1. **Hogy mindazok**, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alap-
ján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik
§-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában
foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-ai és
az 1891. XVI. t.-cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvény-
telenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik vala-
mely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889:
XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e
végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi november**
hó 20-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be,
mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset
annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrá-
nyára nem szolgálhat;

2. **Hogy mindazok**, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak
eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6.
§-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának be-
jegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat
hónap alatt, vagyis az **1898. évi november hó 20-ik napjáig bezáró-
lag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható
záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. **Hogy mindazok**, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a
betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve
vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz.
16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalá-
sukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis
az **1898. évi november hó 20-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert
ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartal-
mát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jo-
gokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére ki-
küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz
egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyuj-
tanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsvár. 1898. évi május hó 1-én a kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Schill

kir. járásbiró.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órá . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Melyik az őszintébb?

Pécs, 1898. május 25.

A Tisza-klikk lapja, az „Országos Hirlap“ tegnapi vezércikkében egyszerre tanítja az osztrák delegátusokat, mert azt mondja, hogy ezek az urak nem tudják a dualizmus egyszerjét sem, a mikor a delegációban osztrák belügyi dolgokat, a gazdasági kiegyezés kérdését, sőt még speciális magyar kérdéseket is tárgyalnak. Szörnyű mód csodálkozik azon, hogy ezek az emberek harminc év alatt nem tudták megtanulni a közös ügyek fogalmát, a delegáció rendeltetését és nem a közös monarchiát, hanem Ausztriát látják a delegációban.

Nos mi azt hisszük, hogy az osztrák delegátusok sokkal alaposabban fogták fel a közösügyes kiegyezés intencióját és sokkal őszintébben tárják fel a való helyzetet, mikor a delegációkat egy centrális parlament jellegével felruházott testületnek tartják, mint a mi kormányparti állambölcselőink, a mikor a magyar állam önállóságáról beszélnek, a mely sem a haderőről, sem a külképviseletről, az állami önállóság eme két főtényezőjéről nem intézkedhetik.

Mikor a hatvanhetes kiegyezés ezeket kivette a magyar állam önálló rendelkezése alól s továbbra is meghagyta a

birodalmi közösségnek, ez az ó-osztrák centralizáló állameszméknek hozott áldozat volt, a mely megvetette a biztos alapját az egységes összbiradalmi eszme tovább fejlődésének a birodalom két felének állami önállósága rovására, a mely lassankint visszaszülyedt az egyszerű tartományi autonomia színvonalára.

Nagyon is igaza volt Chiari osztrák delegátusnak, a mikor azt mondta, hogy a közös hadsereg a centralizáló ó-osztrák állameszme, az egységes osztrák összbiradalom megtestesítője. Igaz és őszinte beszéd ez, mert a való élet ezer példával igazolja annak minden egyes szavát. Mert csak a legnagyobb foku hipokrizis állítja, hogy a közös hadsereg nem tisztán osztrák birodalmi intézmény, mikor annak nyelve, szelleme, zászlója, kormányzata kizárólag osztrák. Miben nyilatkozik meg tehát annak közös jellege, a mely bizonyítaná, hogy az a magyar önálló államnak is csak ugy hadereje, mint az osztrák birodalomé? Másban nem, mint hogy mi is szolgáltatunk neki emberanyagot, fizetjük költségeit, a melyeket azonban nem mi állapítunk meg, s hogy a Magyarországon ujoncozott csapatokat magyaros ruhába bujtatják, de németül kormányozzák, kommandirozzák az osztrák kétfejű sasos fekete-sárga lobogó alatt.

Hogy mennyire igaza van Chiari ur-

nak, azt legjobban igazolja a magyar katonafelfogása, ki a hadseregnek k. u. k. címe dacára is bizony csak „a császárt szolgálja“ még mindig. A nép egyszerű fia, a kit nem tévesztenek meg a mesterségesen s természetellenesen felállított államjogi szubtilitások, tisztábban is látja a valóságot s tudja, hogy az ugynevezett közös hadseregben csakis az osztrák császárt szolgálhatja.

S mégis a magyar kormánypart legbefolyásosabb csoportjának sajtóorganuma, az „Országos Hirlap“, azt mondja, hogy az ó-osztrák centralizáló állameszmék régesrég meghaltak, sőt el is vannak temetve. Ily állítással szemben aztán igazán jogosult a kérdés, vajjon hol élt a cikkező hatvanhét óta, hogy harminc év alatt nem látta az összbiradalmi eszme virágzását a közös hadseregben, a melynek most is csak ugy, mint Radetzky idejében, jelszava: „In deinem Lager liegt Österreich!“

Königgratzenél ez az összbiradalmi eszme csak meg lett riasztva, de nem eltemetve, s a kiegyezésnél biztos azilumról gondoskodtak számára a közös hadseregben, a melyben nemcsak megvonhatta magát, de új erőre is kaphatott, hisz a birodalmi hatalom összes ereje a szolgálatára lett bocsátva.

Ennek a megerősítésére szolgáltak aztán harminc esztendőn keresztül a delegá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A hitvesi hűségről.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Mosolygott a beteg kicsi asszony, mikor ezzel fogadta az urát:

— Apuskám, a kedves nővér azt kérdezte tőlem ma, hogy elvégeztem-e már husvétra a szent gyónást.

És két szép szeméből féltő, kérlelő sugár szállt az ura felé; mintha féltene azt, hogy ez a kérdés rosszul esik neki; mintha kérni akarná, hogy ne haragudjék érte, a miért őt, a betegget, ilyen kérdéssel zaklatja a kedves nővér.

S csakugyan a férj arcán kiül az elkecseregett harag jele s felindult hangon tör ki ajkán a kicsi beteg asszony miatti féltés.

— Mit kérdezett? . . . Azt kérdezte? . . . Hát hogyan lehet ilyent betegtől kérdezni?!

— De nem, édes apuskám! Nem úgy kérdezte. Csak, lásd, a kedves nővérek gondoskodnak az ember lelkiüdvéről is. Mondta, hogy így legalább még husvétra elvégezhetem s ekkor nem marad el arra, mikorra haza mehetünk innen. Holnap, a reggeli mise után ide kéretik a kápolnában miséző papot.

— S mit feleltél neki?

Ura csendes kérdésére bátrabban szól a kicsi asszony:

— Azt mondtam, hogy igenis, szeretnék

meggyónni. De majd megkérlek, s ha te megengeded . . .

— De ilyet kérdezni! Ilyet kérdezni!

Tör ki ismét a férj ajkán a méltatlankodás és féltve öleli át az ő betegét.

Az pedig mosolyogva, erős bizalommal folytatja:

— Ugy-e, megengeded? Lásd, ugy én is erősebb leszek. A jó isten erőt ad a fájdalmak elviselésére s meglásd, hamarabb meg is gyógyulok . . . No, ugy-e, megengeded?

És odahajtja fejét az ura vállára s onnan néz fel arra szeretettel, boldogsággal, bizalommal.

— Meg, drágám, megengedem. Ugy erősebb fogsz lenni és a jó Isten meggyógyit, én beteg angyalom!

Nyílik az ajtó s a kedves nővér lép be rajta.

— Kedves nővér, apuskám megengedi!

Mondja neki sietve, örömmel a beteg kicsi asszony és erős bizalommal, büszke szeretettel beszél tovább:

— Mert lássa, kedves nővér, én soha sem szoktam ám semmit sem tenni az én kis uram engedelmével. De ő megengedi. S azt mondja, hogy úgy erősebb leszek és hamarabb meg is gyógyulok.

A kedves nővér int a fejével és mosolyog vidáman hozzá. Az ő komoly, hideg arcára is örömet lop ennek az egy emberpárnak az ő boldogtalanságukban is nagy boldogságuk, szerelmük és nagy bizodalomuk.

Aztán felgyújtják a szobában a lámpát. A folyosókon egy darabig kevés élet van még, majd a közeledő éjszaka csendjével leszáll a nagy, komor kórházi épületre is a feketeség, a csend, a nyugalom. A betegszobákban szintén csendesség van s amint az irgalmas nővér lassu, nesztelen léptekkel sorra járja őket, megelégedetten látja, hogy a betegek mindenütt a jótékony álom puha karjaiban szenderegnek.

Benyit a kicsi asszony szobájába is.

Az ott ül egy karosszékekben, gondosan betakargatva jómeleg kendőkkel. Térdén egy imádságos könyv van kinyitva. Mellette az ura és kéz a kézben, úgy mondja a beteg a szent gyónás szavait, a férj pedig helyreigazítja, ha talán elakad valahol benne.

A kedves nővér komoly arcán ismét megjelenik a mosoly; helybenhagyólag, helyeslőleg int a fejével és csendes hangon kíván jó éjszakát.

És másnap, jótékony, enyhe álom után, a mikor kora reggel felébred a kicsi asszony, csókkal köszöntvén az urát, pillantása a szobában sürgölődő nővérré esik, a ki egy kis asztalon oltárt állít fel. Mindene megvan hozzá; a szép, fehér, csipkés terítő, a kereszt, a rózsák és a fényes nehéz gyertyatartók, melyekben ott állnak rózsafüzértől körülveve a megszentelt gyertyák. Egy kis Mária-képet tesz az asztal fölé s a Megváltó képét melléje és készen áll az oltár.

— Milyen jó a kedves nővér! Milyen

ciók s most mégis úgy tesznek a kormány-párton, mintha meg lennének lepve az osztrákok viselkedése által, hogy a delegációt is Ausztria számára akarják lefoglalni. Megmondta már régen a függetlenségi párt, hogy a delegációk tisztán az osztrák összbirodalmat szolgálják, régen hirdeti már azt, amire az „Országos Hírlap” csak most jön rá, hogy „Magyarországnak a maga ügyei számára tökéletesen elegendő a magyar országgyűlés”, hogy pedig a hadügy, meg a külügy minden önálló államnak a maga ügye, azt tudja az államtudományokat tanuló minden másodéves jogász is.

Most, hogy az osztrák delegáció, az intézmény természetében rejlő osztrák terjeszkedési hajlamtól sarkalva, már nemcsak tisztán osztrák belügyi kérdéseket tárgyal a közös kormány előterjesztései alapján, de már Magyarország belügyeibe is vakmerő kézzel belenyul, mint valami rettenetes fenyegetést hallatja az O. H. cikkezője, hogy „egy szép napon Magyarország egészen átengedi nekik a delegációt is, meg a közös külügyminisztert is és megkívánja a próbáját annak, vajjon, milyen is lehet az, ha nincs delegáció, ha nincs közös kormány?!“

Nos akkor nem történnék egyéb, mint megszűnnék a hazugság rendszere, amely azt szuggerálja a nemzetnek, hogy Magyarország szabad és önálló állam, dacára annak, hogy sem hadserege, sem érdekeinek más államoknál való képviselése fölött szabadon és önállóan nem rendelkezhetik. Bekövetkeznék az, hogy mi lennénk az őszinték, mikor Magyarországot büszkén önálló államnak mondjuk és nem az osztrákok, a mikor a delegációkat összbirodalmi centralisztikus parlamentnek s a közös hadsereget az osztrák Gesamtmönarchie megtestesítőjének mondják.

Most még — sajnos — megfordítva áll a dolog.

szép oltárt készített! . . . Lásd, most olyan, mintha kápolnában volnánk!

Szól a kicsi asszony, szeretettel nézve hol a nővére, hol az urára s erős hittel, tiszta bizalommal emelve szép szemeit az Isten kicsi, egyszerű oltára felé.

Megérkezik nemsokára az Ur szolgálja is. Alázattal jön be, pedig a legnagyobb hatalmasságot, az Ur bocsánatát, a Megváltó kegyelmét s a Szentlélek malasztját hozza magával.

És leszáll az Isten lelke a derült, napsugáros kora reggelen a betegszobába, hol magukban vannak a kicsi asszony, az Ur szolgálja s nincs velök más, csak a kiengesztelődés, a bűnbocsánat, a hit és bizodalom boldogsága.

Mikor a pap eltavozik, megáldva távoztában is a betegszobát és a férj odaléphet betege mellé, az boldogan fogja kezét a kezébe és szól erős, csengő hangon:

— Lásd, édesem, milyen jó most! Óh mennyi szépet, mennyi vigasztalót mondott ez az igazi, ez a kedves lekipásztor! Most már a jó Isten megbocsájtotta a bűneimet.

Az ura pedig a beteg homlokára tapasztja forró ajkait, csókolja puha, selymes haját s miközben szeméből két nehéz könnysepp gördül le azokra a dús fürtökre, megindultságát elfojtva szól:

— Óh, hiszen nincs neked bűnöd, nem volt neked vétked, én szenvedő angyalom!

A kicsi asszony maga is, nagy, erős hittel hagyja helyben.

— Nem bántottam meg a jó Istent soha!

Hirek.

Pécs, 1898. május 25.

Medárd.

Hát érdemes meghalni, szólj, Medárd! ?
Kinek többé az ital meg nem árt —
Hát érdemes volt élni, mondd, ezért,
Hogy friss sirodiban csakhamar megérd,
A mint kiírják az ujságba rólad,
A mi bűnöd volt szegény halandónak,
Miért keserves, bus napjaid lőnek :
Hogy az italt szeretted, de nem győzted!

Hát látod, látod, derék, jó Medárd,
Igaz a mondás: az élő nem árt
Az élőknek sohasem, félvén tőle,
De hogyha holt, úgy elbeszél felőle,
A mit lehet, a mit csak megtud róla,
Duskálva mindig rosszba', sohse jóba';
S minél szegényebb a szegény halandó,
Annál kevesebb róla az igaz szó!

Hát ez történt veled is, óh Medárd!
S ámbár tudom, ez neked már nem árt,
S bár én sohasem ismertelek téged
S nem tudtam gyógyíthatlan szenvedélyed,
A mely mellett a bajok, sorscsapások
Eltörpülének s csak ez volt az átkod,
A mely üzött egyik helyről a másra, —
Hidd el, a lelkem ez mégis úgy bántja!

Hisz irtál te is, derék jó Medárd
Sok nekrológot s ha a sors te rád
Hintette von' áldását, más helyett,
S nekrológját te irtad volna meg:
Bizony hiszem, ha bármit tudsz is róla,
Csak szépet s jót irsz abb' a nekrológba,
S ha bármint verte a sorsnak csapása,
Nem kürtölöd, hogy mi volt a hibája!

Pedig van-e hát, derék, jó Medárd,
Ember, ki mindig s mindenütt megállt
S ne lenne néki valami hibája,
A mit aztán a sorsnak sok csapása
Ha megnövel, akkor csak ő, ki bánja,
De hogyha a szerencse gráciája
Csalfa köntösbe felöltözteti —
Felül sokszor egész világ neki!

Te most már nyugszol békén, jó Medárd!
S nyugalmadnak ily nekrológ sem árt;

A jó Isten után legjobban szeretlek téged;
azután az édes anyámat, a testvéreimet és a
te testvéreidet. Szeretem a jó embereket, nem
kivánok soha rosszat senkinek . . .

És megnyugodva, boldogan pihen meg
az ölelő karok között, szép két szemét az
igaz szerelem gyönyörével emelve az ura arcára.

Majd megszólal ismét:

— Azt is kérdezte a jó pap, hogy nem
szegtem-e meg a hitvesi hűséget.

— Igen, drágám. Azt már úgy szokta a
gyóntató, hogy megkérdezi.

— Én nem értettem először. Folytatja
mosolyogva a kicsi asszony. S aztán meg-
magyarázta, hogy hát hű voltam-e hozzád;
nem szegtem-e meg hűségi eskümet, a mit az
oltár előtt fogadtam neked, mint férjemnek.

Az ura lecsókolja beszédes ajkát a be-
tegnék. És a kicsi asszony egy hosszú, édes
csókban viszonzza azt, mintha a lelkét, egész
nagy szerelmét, tiszta boldogságát lehelné belé.

— Mosolyogva feleltem, hogy nem. Azt
sem tudom, mi az; mint lehet a hitvesi hű-
séget megszegni. A ki szereti az urát, az hű
marad hozzá, az megtartja az oltár előtt tett
esküjét és nem is tudja, mi a hitvesi hűség
megszegése.

A tavaszi égboltról leragyogó nap sugára
odatűz az ablakon át a kicsi, beteg asszony
tiszta homlokára. Glóriával veszi körül fürtös
fejét, a mint így beszél. Odakint pedig a nagy,
virágos udvar másik oldalán megszólal a kápolna
harangja és ércnyelve zengő szavával száll fel
a kicsi asszony vallomása a Teremtő trón-
nusa elé.

Ha mást nem tudtak írni meg felőled,
Csak, hogy szeretted az italt s nem győzted,
Megirták, jó; de hogyha van kísértet,
Derék Medárd, te őket megkísértted,
Mikor az óra már éjfélre szólott —
S köszönd meg nekik azt a nekrológot!

Igric.

Napirend 1898. május 26-án.

Naptár: csütörtök, május 26. — Róm.-kath.:
Fülöp. — Prot.: Béda. — Görög-kel. (május 14.)
Áldozó csütörtök. — Zsidó: Síván 5. — Nap két
3 óra 55 perckor; nyugszik 7 óra 26 perckor. —
Hold két 8 óra 54 perckor reggel; nyugszik 11 óra
35 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 17.5 Celsius fok meleg;
légnomás 752. — Kilátás: a központi meteorológiai
intézet jelzése szerint változó felhőzet, enyhe idő, he-
lyenként csapadék és zivatarok várhatók.

Az erdészeti albizottság ülése a vármegye-
házán d. e. 9 órakor.

Térzene a sétatéren d. u. 5 órakor.

— (Királyi kitüntetés.) Mathis

Ferenc, kaposvári pénzügyi tanácsosnak és
pénzügyigazgatónak, ő felsége a király a ki-
rályi tanácsosi címet díjmentesen adományozta
és őt a VI. fizetési osztályba sorozta.

— (Himen.) Mattachich Kálmán, su-
saki kerületi előjáró, tegnapelőtt tartotta es-
küvőjét a zágrábi székesegyházban Schlauch
Konstanciával, Schlauch Nándor, nagyváradi
biboros püspök unokahúgával. A menyasszony-
nyal Schlauch Imre, pécsi építési vállalkozó is
közeli rokonságban van.

— (Sétatéri zene.) A cs. és kir.
44. gy. ezred zenekara a sétatéren holnap
tartandó térzene alkalmával a következő dara-
bokat fogja előadni: 1. »Wallonen« induló
1763. évből, összeállította Asboth; 2. »Pique
Dame« opera nyitánya Suppétől; 3. »Flitter-
wochen« keringő Christoph karmestertől; 4.
»Boccaccio« operett finaléja Suppétől; 5. Kar
»Lohengrin« operából Wagnertől; 6. Induló-
egyveleg Zittől.

— (Gyerek a forró vízben.) Ma
délelőtt véletlen szerencsétlenség történt a felső-
vámház-utca 51. számú házban, a hol Petrétei
Ferenc, vasuti lakatos lakik a családjával.
Petrétei Ferencné délelőtt 11 óra tájban száraz-

A virágos udvar pázsitjáról felröppen
egy színes szárnyu, tarka pillangó, mely a
hajnalal született és el fog mulni a kora
estével, ha közeledik az éjjel hűvössége.
Hanem azért vidáman, gondtalanul röpköd
virágról virágra s nincs maradása állandóan
egyiknél sem. Amott pedig egy drótvezetéken,
mely az udvar hátulján álló melléképületet
köti össze a komor, nagy kórházzal, egy
fecsképar ül meg a reggeli friss levegőben és
csicseregve tisztázkodnak, hosszasan, sokaig.

A beteg, kicsi asszony felül fehér ágya-
ban és kitekint az ablakon a derült tavaszba,
a napsugárba, a virágos udvarra. Ott látja a
virágokon röpködő tarka pillangót s a fecské-
párt, egymás mellett ülve a vékony drótveze-
téken. És szól, a fecsképarra mutatva:

— Nézd, ott vagyunk mi. Mi is úgy
szeretjük egymást, mint azok a pici fecskék.

Majd a tarka pillangót kíséri két szép
szeme pillantásával, a mint virágról virágra
röpköd.

— Hanem azért a pillangót is szeret-
nünk kell, ugy-e? Neki abból áll az élte, hogy
virágról virágra röpködjön; csapodár ugyan,
de hát azért pillangó! A fecsképar a hűséget
jelzi, de a pillangóra is azok fogják rá, hogy
csapodár, a kik nem tudják, hogy az Isten
miért teremtette.

És a kicsi, beteg asszony odahajtja az
ura vállára fürtös fejcskéjét s onnan néz ki
a betegszobából a tavaszba, a virágos udvarra,
hol csapodár pillangó röpköd s boldog fecské-
par csicsereg . . .

Honthy István.

tésztát főzvé, a mint a tésztát leforrázta, ott játszadozott vele 18 hónapos kis fia is. A forró vizet egy tálban félretevén, míg a tésztát hideg vízzel leöntötte, a kis gyerek ott álldogált előtte s egyszerre a mint elrántotta magát a kezéből, megbotlott és hanyatt vágódott a tál forró vízbe. Anyja rémülten sietett segítségére, de a kis gyerek így is súlyos égési sebeket szenvedett. Az esetet rögtön jelentették a rendőrségen, honnan *Ludvigh* Ferenc dr. kiment, *Kovács* Antal ügyeletes rendőrbiztos kíséretében a helyszínére. A fiucskaát otthon ápolják s lehet, hogy súlyos égési sebei dacára is megmarad az életnek.

— (**Halálozás.**) Egy fiatal asszony életét semmisítette meg a kegyetlen halál tegnap délután 4 órakor. *Wessely* Antalné szül. *Karl* Györgyike meghalt fiatal életének 22-ik, boldog házasságának 2-ik évében. A korán elhunyt fiatal asszony betegsége gyermekágyi lázból származott; három hónapig betegeskedett, a kórházban is többször kereste a gyógyulást s végre is ott halt meg sok szenvedés után. Temetése holnap (csütörtökön) lesz a városi közkórházból a budaikülvárosi temetőbe délután 4 órakor. Az engesztelő misét pénteken délelőtt 8 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban.

— (**Orkán.**) Orbán napját tegnap este 6 órakor valóságos orkán előzte meg. Vészterhes felhők jártak az égen már jó félórával előtte s mindenki azt hitte, hogy elvonulnak. Egyszerre azonban kitört az orkán; óriási szélvihar kavarta fel a portengert a város utcáin, úgy, hogy alig láttak maguk körül egy lépést is azok, a kiket a vihar az utcákon talált. Öt perc múlva zuhogott az eső, dörgött és villámlott; majd lecsendesült az orkán és csendes eső esett vagy félóráig, egészen lehűtve a meleg levegőt.

— (**Katonai szemle.**) *Albach* Gyula, dandárparancsnok, vezérőrnagy, jelenleg Pécsen időzik s itt szemlét tart a 44-ik és 52-ik gyalogezredek felett. A dandárparancsnok tiszteletére ma délben a 44-ik gyalogezred zenekara hangversenyt adott, a következő műsorral: 1. Induló. — 2. Nyitány *Suppé* »Szép Galathea« című operettjéből. — 3. Hűség a zászlóhoz; keringő *Ziehrertól*. — 4. Ábránd a »Boccaccio« operettből. — 5. *Gounod* »Philemon és Baucis« operájából a belépő-dal. — 6. »Herrjeminch«, keringő *Strausstól*. — 7. Operett-egyveleg, *Ambroztól*. — 8. Keringő, *Králtól*. A dandárparancsnok még holnap is városunkban tartózkodik s csak holnap estére utazik el.

— (**Felülfizetések.**) A pécsi Kath. Legényegyletnek vasárnap tartott kertmegnyitási ünnepélyén felülfizettek: *Károly Ignác* apátplébános 70 krt, *Vajdits Gyula*, *Döbrössy Alajos* 1—1 frtot, *Körmendi Károly* 50 krajcárt, *Kléber János*, *Muszti József*, *Oertel N.* és *Csukás Zoltán* 20—20 krt, négy ismeretlen 10—10 krt. *Pataky Lucidus* igazgató főorvos, jegyét 1 frtért váltotta meg.

— (**Aidinger silabizál.**) Mások talán azt a címet adnák ennek a rövidke hírnék, hogy »Képviselőink munkássága«, vagy ehhez hasonló hangzatos titulussal, de mi, az egyszerűség emberei, már csak a fenti cím alatt említjük meg, hogy az új betegápolási törvényjavaslatot tegnap kezdte tárgyalni a

képviselőház közigazgatási bizottsága. A tárgyaláson *Kardos Kálmán*, pécsváradi képviselő elnökölt s részt vett azon *Aidinger János*, pécsi képviselő is, azzal, hogy táviratilag bejelentett módosításokat olvasott fel, sokszor nem kis derűtséget kelte a sürgöny — silabizálásával.

— (**Zsidó vallásu katonák ünnepe.**) A magyarországi autonom-orthodox izraelita hitfelekezet közvetítő bizottságának kérelméből kifolyólag a katonai hatóságokhoz rendelet érkezett, mely szerint a tényleges szolgálatban levő izraelita vallásu legénység, a közeledő pünkösdi »Schabuoth«-ünnep tartama alatt, vagyis folyó hó 26-án délutáni 5 órától, 28-án esti 9 óráig, amennyire azt a szolgálati viszonyok megengedik, az istentiszteleten való résztvevítés végett a szolgálat alól felmentendő.

— (**Betörők a vasfürdőben.**) *Abrahám* Ferenc, a vasfürdő vendéglőse, ma reggel jelentette a rendőrségen, hogy az éjjel nála ismeretlen betörők jártak. Először a korcsmaszoba söntésébe hatoltak be s onnan 15 liter sört több kancsóban s a mellett 8 üveg sört is elvittek. Felpakkoltak továbbá egy kanna bort, husz darab portorikó és kuba-szivart. Azután a pincébe mentek és ott négy kiló hust szedtek össze s azt is elvitték magukkal. A betörők minden nesz nélkül működtek, úgy, hogy a lakók semmit sem vettek észre s a meglopott korcsmáros csak reggel látta a betörést. A nyomozást a rendőrség megindította az ismeretlen betörők után.

— (**Himlőoltás.**) A budaikülvárosban már befejezték a himlőoltásokat. Összesen 550 gyermek lett beoltva s az oltást a legszebb sikerrel végezte *Ludvigh* Ferenc dr., tb. főorvos, kerületi tisztiorvos. Folyó hó 30-án, pünkösdi másnapján, a belvárosi polgári leányiskola Mária-utcai helyiségében lesz oltás, hol mindazok kötelesek gyermekeikkel megjelenni, kiknek gyermekei még beoltva nem lettek.

— (**Urbéri számadások megvizsgálása.**) Tegnap *Gyenes* Kletus megyei főszámvevő kinn volt Dráva-Szabolcsban, hol a hét utolsó évre vonatkozó urbéri számadásokat vizsgálta felül. A jegyzőkönyvet *Gyenes* László vezette. Megállapították a még be nem folyt hátralékokat és azok behajtása céljából a szükséges intézkedések elrendeltettek.

— (**Vacsora a katolikus körben.**) Már megemlékeztünk arról, hogy a katolikus kör igazgatója, *Mihálffy* Árpád, a kör tagjainak részvételével társas vacsorák tartását indítványozta a kör helyiségében. Az életrevaló eszme nagy pártolásra talált a tagok között és az első összejövetel tegnap este tartatott meg, melyre körülbelül kilencven résztvevő jelentkezett. Már a késő délutáni órákban szokatlan nagy számmal jelentek meg a tagok a kör nyári helyiségében, hol a két tekepályánál és a kártyaasztalok mellett vidáman töltötték az időt a vacsora feltalálásáig. Azután a földszinti nagy étteremben gyűltek össze vacsorázni, egészen megtöltve a tágas teremben felterített asztalokat. A vacsora alatt *Rác* Guszti zenéje mellett gyorsan telt az idő és tőzstokban sem volt hiány. Dr. *Késmárky* István és dr. *Bahula* József, *Erreth* Jánost éltették, míg *Erreth* János a kör tag-

jainak együttérzésére és a tagok összetartása folytán annak virágzására emelte poharát. A vacsora elköltése után csoportokra oszolva, részben a kártyaszobákba vonultak a tagok, részben pedig a zene hangjai mellett poharazva töltötték az időt a késő éjjeli órákig. Ott voltak az estélyen: *Erreth* János, *Brillmayer* János alezredes, *Lechner* Antal, *Mihálffy* Árpád, dr. *Késmárky* István, *Volesszky* vasuti főnök, dr. *Rónaky* Kálmán, *Göbel* Kálmán, *Zsiga* László, *Kaffka* József, *Magenheim* János, *Károly* Ignác, *Krausze* Ignác, *Kindl* József, dr. *Lammer* Károly, dr. *Aronffy* Rókus, dr. *Szombathelyi* János és még igen sokan a kör tagjai közül.

— (**A főispán kocsisa.**) Tegnap este abban a nagy orkányszerű szélviharban, mely bizony még a meglelt embereket is elérítette, a vármegyeház előtt egy öt éves kis fiura akadt a főispán kocsisa. A kis fiu eltévedt a szülői háztól s a nagy zivatar épen a vármegyeház előtt találta. Itt látta meg szerencsére a főispán kocsisa, a ki bevezette a vármegyeházára, míg a zivatar lecsendesült. Onnan aztán a rendőrségre vezették az eltévedt gyereket, a ki néma is és így nem tudott felvilágosítást adni a szüleiről. Nemsokára azonban érte ment az apja, *Klement* Gyula, a ki az elveszett gyereket már mindenfelé kereste és hazavitte magával.

— (**Eltűnt legény.**) Egy pécsi születésű rézművessegédet köröztet most a budapesti rendőrség. *Schmied* Bélának hívják az illetőt, huszonkét éves, róm. kath. vallásu, alacsony termetű, szőke haju, kék szemű legény. Budapesti lakásáról még a múlt hó elején eltávozott s azóta nem tért vissza. Hogy hová ment, nem tudják. Most a pécsi rendőrség is keresi, hogy nem jött-e haza; eddig azonban nem tudtak a nyomára akadni.

— (**Adomány.**) A havihegyi kőkeresztre két magát megnevezni nem akaró adakozó 1—1 forintot adományozott.

— (**Drága pofon.**) Sok kereskedőnek megvan az a nem épen dicséretes szokása, hogy a boltja elé, a járdára kirak egy csomó árucikket, persze csalogatóul az arra járó falusi nép számára. Így van ez a *Lóvy* Gyula, irgalmasok-utcájabeli kereskedő boltja előtt is, a hol aztán a kifüggesztett kendőtömegek és kirakott egyéb portékák szemlélése végett gyakran megállnak a járdán még a gyerekek is. Ma reggel is két gyerekleány, *Zárdik* Anna és *Beck* Anna, alig tízéves virágárusleányok, megálltak a bolt előtt és *Zárdik* Anna egy gombostűt akart kihuzni az egyik kifüggesztett kendőből. Egy segéd erre kiugrott a boltból és arcul ütötte a leányt. Olyan erősen azonban, hogy az újjáról lerepült az aranygyűrűje és úgy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el. Kereste mindenfelé, a két leányt még a rendőrségre is citálta, de persze a gyűrű nem lett meg. A pofont hát drágán fizette meg a hevesvérű segéd, a kit különben a leány anyja bepanaszolt a rendőrkapitánynál, a miért a leányát megütötte. Így hát még drágább lesz az a pofon!

— (**Tanulók kirándulása.**) Orbán napját választotta a pécsi főreáliskola ifjusága, hogy kirándulást tegyen Szigetvárra. Az idő kedvezett is a kirándulóknak, a kik 220-an ültek ma reggel a félkilenc órai vonatra, ta-

náraik kíséretében, hogy átmenjenek Zrinyi Miklós városába. Megnézték a város nevezetességeit s azután négy órakerülön vonattal jöttek haza, gazdagabban egy kellemesen és tanulságosan eltöltött nap emlékeivel.

— **(Eltévedt kisleány.)** Tegnap este a pálya-utcában sirva ült egy sarkon egy négyéves kis leány. Eltévedt hazulról s nem tudott visszamenni. Klein Jakab szatócs megsajnálta és bevívén boltjába, értesítette a rendőrséget az eltévedt kisleányról. Késő este tűnt ki aztán, hogy az eltévedt kis leányt Wagner Mariskának hívják s a szülei a Báthory utcában laknak. Hogy miként kerülhetett ki a távoleső pálya-utca, nem tudják.

— **(Az ország legidősebb áldozárja.)** Hegyessy László hosszuhetényi plébános, jelenleg az egész ország legidősebb áldozárja. Hegyessy László gyémántmises áldozár, Hosszuheténynek 61 év óta plébánosa s jelenleg 88 esztendő. Köztisztletben áll és aggkora dacára még mindig buzgón teljesíti lelkipásztori hivatását.

— **(Öngyilkosság.)** A somogy megyei Nagybjomban öngyilkos lett egy 58 éves öregember, Ács Zebektor József. Az öreg, dacára, hogy családos gyermekei voltak, kiknél öreg korára nyugodtan megélhetett volna, minden áron meg akart házasodni. Fiai és leányai elenezték a házasságát s ez annyira elkésértette, hogy a háza padlásán felakasztotta magát. Mikor keresték, a padláson találták meg, egy kötéllel függve, hideg testtel, holtan.

— **(Egyhásmegyei hir.)** Palkó József, magyarhertelendi vikárius, ugyanoda adminisztrátornak neveztetett ki.

— **(Elfogott utonálló.)** Megirtuk nemrég, hogy Agulár Sándor, szentdienesi lakosnak, az országuton utját állta Kovács Ambrus József, bükkösi illetőségű kőborcigány és ki akarta rabolni. Csak a megtámadott ember bátorságán múlt, hogy az utonálló, a ki kést rántott rá és meg is sebesítette, a tervét nem hajthatta végre és eredmény nélkül megugrott az orvtámadás színhelyéről. Azóta az utonálló cigány folyton bujkált az öt kereső csendőrség elől, míg végre most kézrekerült. A szentlőrinci csendőrök elfogták és bekísérték a szentlőrinci járásbíróhoz börtönébe. Az elfogott utonálló tettét beismerte, csak afelett sajnálkozott, hogy le nem szurta a megtámadott embert, a kit aztán kényelmesen kifoszthatott volna.

— **(Nagy betörés.)** Koch Róbert komlói órasüzletébe az egyik közelmúlt éjszaka betörték. Elvittek onnan 40 darab zsebórát s az üzlet melletti raktárból ruhát, élelmiszert és dohányt összesen 500 forint értékben. A betörést senki sem vette észre, csak reggel látták, hogy az üzlet ki van fosztva. A nyomozás folyik az ismeretlen betörők kézrekerítése végett.

— **(Az elvesztett pénz miatt.)** Tauszig Emil, csehországi, schmichowi születésű, jómódu családból származó fiatal ember, a ki az Engel József és Fia pécsi borkereskedő cégnek volt pénztárosa, vasárnap óta nyomtalanul eltűnt. A fiatal ember szombaton Hidorba ment ki, magához vévén 200 forintot és üzleti könyveket, hogy ott fizetéseket eszközöljön. Hidorból beküldött egy leányt,

hogy a pénzt küldjék utána, mert idehaza felejtette. Itt azonban megmondták, hogy elvitte magával a pénzt is a könyvekkel együtt. Azután ő maga is hazajött és kereste a pénzt mindenütt. Vasárnap reggel is bement az irodába, a hol még látták dolgozni. Onnan aztán rövid idő múlva eltávozott s azóta nem tudják, hogy hol van. Minthogy már másodszor történt meg vele ilyen szerencsétlenség, hogy pénzt vesztett el, a különben megbízható fiatal ember ezt nagyon a szívére vette s most attól félnek, hogy valahol elemésztette magát. Mert beszélt is, hogy ha a pénz meg nem lesz, öngyilkosságot követ el. Az eltűnt fiatal ember huszéves, izr. vallású, középtermetű, barna, haloványarcu; eltűnésekor sötétkék cheviot-ruhát s puha fekete kalapot viselt. A pécsi rendőrkapitányság ma elrendelte országos körözését.

— **(Tolvaj szolgál.)** Berger Emil, szentlőrinci földbirtokos magtárjából 2 zsák kukoricát ellopott Olajos Samu János, ottani szolgálégény, a ki különben gerdei illetőségű. A lopott kukoricát eladta Géci János nevű ismerősének s az érte kapott pénzt elmulatta. A mikor elfogták, mindjárt beismerte a lopást, a miért most a bíróság fog vele számolni.

— **(Halálos esés.)** Fábrián Ferenc szegvárdi iskolás fiú egy magas akácfának tetőjére kuszott fel és ott egy gyenge ágra helyezkedett el, hogy akácfa virágot szedjen. Az ág megbillent és Fábrián Ferenc oly szerencsétlenül zuhant le, hogy menten meghalt.

— **(Meglöpött kereskedő.)** Paunc Salamon, oszrói kereskedő boltját feltörték eddig még ismeretlen tettesek s elvittek belőle 36 forint értékű ruhaneműt. A meglöpött kereskedő feljelentésére megindult mindenféle a nyomozás a betörők után, azonban eddig még nem lehetett kideríteni, hogy kik voltak és merre mentek az illetők.

— **(A bujdosó alkonyosillag.)** Akik vasárnap este napnyugtával a nyugoti eget nézték, szép égi tűneménynek voltak szemtanúi. A hold vékony sarlóalakja és Vénusz, egünk legszebb csillaga, közvetlen közel tűntek fel egymás mellett. E tűnemény azonban csak rövid ideig gyönyörködtette az embereket, hogy új, még érdekesebb jelenséggel kárpótolja a szép csillagpár bámulóit. Vénusz egyszerre csak eltűnt a hold karimája mögött. A csillagászatban két csillagnak ezt a helyzetét együttállás okozta fődésnek nevezik. A tegnapielőtti együttállásnak érdekességét növelte az a körülmény, hogy a hold sarlója még igen kicsiny volt és így a fődés már akkor következett be, amikor Vénusz még igen messze, csaknem fél percnire volt a sarlótól. Ennek magyarázatát a hold fényváltozásaiban találjuk. A hold mindig ugyanazt az oldalát fordítja felénk s így emberi szem soha nem látta még a hideg égi test másik félgömbjét. Aszerint tehát, amint a nap a látható holdfelületet egészen, félig, vagy negyedrészen világítja meg, aszerint van földünkről nézve telihold, félhold vagy negyedhold. Mindazonáltal vehettük már észre, hogy a holdkorongnak meg nem világított része — az tehát, mely a sarlót egy körülményre egészíti ki — halvány ezüsthéjű, olyan körülbelül, mint egy ritka ezüsthéjű. Ezt a jelenséget onnan magyarázzák, hogy a hold ujholdtól első ne-

gyedeig földünknek nappali vidékeivel van szemben és a földről visszavert napsugarak egészen a holdig jutnak, halvány fényvel árasztva el ennek éjjeli vidékeit. Ha már most egy csillag, például a Vénusz, a holddal egy látóvonalba jut, a mi részünkre láthatatlanná lesz abban a pillanatban, amidőn a hold gömbje ama csillag és a föld közé kerül, még akkor is természetesen, ha a csillag a holdkorongnak láthatatlan, meg nem világított része által fődetik. Ezért láttuk Vénuszt hirtelen, szinte váratlanul eltűnni a fényes égboltról; mintha a mindenség elnyelte volna. Ezek a csillagfődések egyébiránt fontos szerepet játszanak a csillagászatban, különösen pedig a selenográfiában (holdtudomány.) Általuk nyertük az első tudományos bizonyosságot a hold lakhatatlanságáról. Valamely világ szerves életének első alapfeltétele a légkör. Ennek híján nincs élet, nincs se érzés, se érzelm, az ilyen világ holt. Midőn az ég egyes csillagai — azok, amelyek az állatöv táján ragyognak, a hold peremét érik, sugaraiknak meg kellene törniök a hold légkörén, ezt azonban eddig nem tapasztalták még, s így el kell vitatnunk az élet létezését mellékholdonk felületéről.

— **(Madarász József képviselő-ségének ünnepe.)** Ötven esztendeje lesz néhány hét múlva, hogy a képviselőház tiszteletre méltó ősz tagja: Madarász József, a sárbogárdi kerületet képviseli. A nagy évforduló közeledtével a lapokat az a hir járta be, mintha már most múlt volna ötven esztendeje, hogy Madarász József átvette a sárbogárdiaktól a megbízó levelet, melylyel az ország törvényhozó testületébe küldték. Valójában azonban nem így van. A napokban nem a megválasztásnak, hanem annak volt ötvenedik évfordulója, hogy Madarász József és ellenjelöltje első ízben voltak a kerületben, hol is minden korteskedés elkerülésével megtudakolták a választóktól, hogy kit akarnak képviselőjüknek: Madarász Józsefet-e vagy a másik jelöltet? A nép a már akkor is nagy népszerűségű Madarász József mellett foglalt állást és őt választották is meg: 1848. június 20-án. Tehát június 20-ára esnek a félszázados emlékünnapja is, de minthogy az előtte való nap vasárnap, ekkor, vagyis június 19-én fogják megülni a szép ünnepet. Madarász József a napokban lent járt kerületében és akkor bejárta a kerület hét felső községét; pünkösdkor megint leutazik választóihoz az érdemes honatya és ekkor az alsó községeket fogja bejárni.

— **(Slusz!)** A telefon egyik tökéletlensége, hogy a központban vagy nagyon korán, vagy nagyon későn szakítják meg az összeköttetést. A »lecsengetés« mitsem használ; nálunk legalább nem és nem épen szivgyönyörködtető, amikor a beszélgetés után még tíz percig is csöngetnek hozzánk és még folyton azt az abonentst kapjuk, a kivel már régen végeztünk. Párisban most hir szerint föltaláltak egy készüléket, mely fölöslegessé teszi még az udvariasabb telefonos hölgyek kérdését is: Beszélnek még? Mindegyik számhoz ugyanis egy apró lámpa kerül, amely addig ég, míg a felek beszélgetnek; amint a hallgatót visszateszik a szögére, a lámpa kialszik és ebből a telefonkezelő megtudja, hogy az összeköttetés felbontható.

A bérma-szülők ajándékai a legkedvesebbek szoktak lenni nemcsak értékük, hanem a hozzájuk fűződő szép emlékek által. Ezek a kis emléktárgyak gyöngédségről és áhitatról beszélnek és talán épen innen van az, hogy semmi sem oly alkalmas bérma-ajándéknak, mint egy csinos, finom körvonalu ékszer, vagy csecsebecse, melynek értéke soha sem vész el; sőt az idő előrehaladtával mondhatni növekszik is. **Két forint ötven krajcártól kezdve** már igen izléses és gyönyörű kivitelű bérma ajándékok: szivek, amulettek, kis órák lánccal stb. kaphatók *Schömwald Imre* pécsi ötvösnél, kinek e nembeli raktára párját ritkítja gazdagságra és választékosságra nézve az egész országban.

Művészet, irodalom.

○ **A fővárosi hírlapirodalom köréből.** *Sima Ferenc*, szentesi orsz. képviselő, a ki félév óta a dr. *Székely Béla* szerkesztésében megjelenő, demokratikus, sőt legújabbban szocialista irányú »Függetlenség« című napilapnak volt társszerkesztője, a szerkesztéstől visszalépett.

◎ **A végrehajtó mint Múza.** Sok mindenre jó az adóvégrehajtó. Némelyek ébresztőóra helyett szeretik használni, mások a házi áldás helyén szeretnék látni, némelyek meg épen mumusnak használják. Egyik ismert nevű színész a gyermekek barátjának nevezte s azt állította, hogy rendkívüli örömet szerez az apró népnek, a mikor dobszóval szállítja el a papa ingóit, de hogy Múza is lehet az adóvégrehajtó, azt csak *Váci János* szegedi

nyugalmadott tanító állítja. Előfizetési felhívást adott közre, a melyben őszintén bevallja, hogy azért ad ki *Csipkerózsák* címen egy novellás kötetet, mert az adóvégrehajtó lefoglalta az íróasztalát s ő úgy akarja megmenteni az öreg jószágot, hogy szerszámnak minősíteti, a mely a mesterségéhez szükséges. Miután pedig az íróasztal csak írómesterember szerszáma lehet — tehát íróvá lesz inkább, semhogy kedves butordarabjától megváljék. Kegyetlen ember *Váci János*, mert ezzel igazán tönkreteszi a szegény adóvégrehajtókat, a kik eddig sem örvendettek épen közszeretnek. A »Csipkerózsák« különben egy koronaért rendelhető meg Szegeden a szerző címén, a kinek szóló megrendeléseket dr. *Nyilassy Pál* ügyvédi irodájába kell küldeni.

○ **Verne magyarul.** Verne munkáinak illusztrált magyar kiadásából, melyet a Franklin-Társulat 20 kros füzetekben bocsát közre, megjelent a 92—96. füzet. Ama regények egyike kezdődik meg benne, mely segítette a nagy regényíró nevét világhírűvé tenni. A lángban álló szigettenger ez és izgalmas-érdekes meséjének háttere a görög szabadságharc. *Huszár Imre* munkája ez és úgy őt, mint a kiadót a diszes kiállításért dicséret illeti. Egy-egy füzet ára 20 kr. Akár egyenkint, akár több füzetre való előfizetéssel megszerezhető a kiadónál (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.), vagy bármely hazai könyvkereskedőtől.

Törvénykezés.

A megmérgezett pompos.

A vásárhelyi méregkeverő asszonyoknak rémtette, némileg kisebb terjedelemben, de az abban előforduló szivtelen kegyetlenséggel ismétlődött a múlt év novemberében Darázson.

A drámának hősei egy öreg asszony, *Lukács Józsefné* szül. *Szalai Örzse*, *Csapó Mihályné* szül. *Györfy Etel* és ez utóbbinak szeretője *Osváth József*. Áldozata *Csapó Mihály*, ki utjában állott a bűnös szerelemnek.

Eredetileg bezdáni lakosok voltak úgy *Csapóék*, mint *Osváth József* és kilenc éven át egymás szomszédságában laktak. *Csapó Mihályné* nem szerette az urát, a ki különben is hosszabb időre el szokott menni más falukba dolgozni, az utóbbi időben különösen a batinai földmunkálatoknál dolgozva szerezte meg a családjá fenntartására szükségeseket és így a még elég fiatal menyecske szemet vetett a szomszédjára, *Osváth József*re és *Lukács Józsefné* közbenjárását használta fel, hogy azzal — ki különben szintén családos ember — szerelmi viszonyt szövhessen.

Osváth József nem igen vonakodott a menyecske kísértésének ellenállani, többször találkozott a *Takácsné*, majd a *Csapóék* lakásán és ezt annál inkább tehette, mert a férj, *Csapó Mihály* jó viszonyban volt vele, többször megbizta bevásárlásokkal, adófizetéssel és más, a szegényebb sorsu embereknel nagy fontosságú dolgok elintézésével és *Osváth* nemcsak ezeket végezte pontosan, hanem a férj teendőiben is osztozkodni kívánt és osztozott is, úgy, hogy a menyecske, a köztük folytatott bűnös viszony következtében az őszszel anyának érezte magát, a mit közölt szeretőjével is.

Ezeknek az eseményeknek történetkor már *Csapóék* többet laktak a darázsi szőlő-

Elba szigetét s újlag megtámadta a még mindig forrongó Páris.

Ekkor vívták azt a történelmi nevezetességű csatát, melyet az angolok »Waterloo«-nak, a győztesek pedig »Belle Alliance«-nak neveznek. *Blücher* és porosz hadserege mentette meg az angol hadsereget.

Napoleon már-már világgá bocsájtotta győzelmének hírét, midőn egy hirtelen fordulat a császárt és egész hadseregét a csatamezőről oly gyászosan lesöpörte.

Junius 18-án érkezett Párisba az a hírnök, ki *Napoleon*nak 16-án *Ligny*-nél aratott győzelméről értesítette a franciákat, de alig futott végig a városban ez az örömhír, már megérkezett a borzasztó vereség híre is, majd nem egy időben a császárral, ki éjnek idején bujva vonult át vert seregével Páris utcáin.

Wandame tábornok ezrede volt az egyedüli, mely nemcsak hogy csatarenden elhagyta a küzdelem terét, sőt junius 18-án *Wavrenál*, *Grouchy* tábornok vezetése alatt dicsőséget is aratott, amennyiben az ellenség előnyomulásának, hősiesszántóságának egy időre gátat vetett.

S az elszánt, bátor, vérszomjas, dicsvágyó *Bonaparte* *Napoleon*nak végleg letűnt a csillaga. Leglelkesebb hivei, a legfanatikusabb bonapartisták is elpártoltak császárijoktól, mert a számos vereség után összezsugorodott előttük dicsfény-övezte, diadalmas, nagy alakja s már csak az önző és tehetetlen embert látták benne, abban az emberben, kit egykor bálványoztak. — — — — —

... *Erzsébet* borzasztó napokat él át abban a fájdalmas kétségben, melyet a csatamezőről érkező ijesztő hírek általánosan okoztak. Az egész idő alatt nem birt

férjedet, csupán azt óhajtom, hogy nálam maradj, míg a háborúnak vége lesz.

— Ne játszunk a szavakkal. Itt maradni annyit jelent, mint férjemet elhagyni, s ha most nem mennék vele, tudom, hogy nem látnám többé soha, hogy elveszteném örökre.

— S ha elmegy, engem, atyádat vesztet el leányom.

— Nem. Hiszen te biztonságban vagy itt; a csata zaja talán nem is fog hozzád elhallatszani. Ne tartóztass tovább, mert engem úgy is elvesztenél, ha itt kellene maradnom s hirt sem hallhatnék *René*-ről, akkor meghalnék, elhervadnék, mint a virág, melyet a levegő és éltető napsugártól fosztottak meg.

Hiába való volt *Wendelberg* báró minden kére-
könyörgése, hiába való minden fenyegetése, *Erzsébet* ragaszkodott szándékához és a fiatal pár még az nap csomagoláshoz fogott, mert a kapitánynak sietni kellett, ha még idejekorán akart érkezni, mert ezrede — mint hallotta — már utra készen állt Párisban s egyébként is kérdéses volt, hogy holnap lehetséges lesz-e még a francia határon átjutnia.

Egyedüli kísérorjuk, *Erzsébet* egykori dajkája, jelenlegi komornája volt. A jószívű öreg asszony, nem akarta szeretett urnójét a súlyos megpróbáltatások idejében — mely reá várt — egyedül hagyni.

Egy napi utazás után Párisba érkeztek s *René*nek alig maradt ideje, hogy nejét a komornájával egy egyszerű szállodában elhelyezze. Még megérkezése napján jelentkezett ezredénél s megkapta beosztását *Wandame* ezredében, hol ezelőtt szolgált. Csak annyi ideje maradt

hegyen, mint Bezdánban és így vált lehetővé, hogy az intrikus öregasszony, Takácsné, folytonosan érintkezésben volt Csapónéval és attól mindenféle, a háztartáshoz szükséges dolgokat és ajándékokat zsarolt ki, azzal fenyegetőzván, hogy ha kívánatait nem teljesíti, elárulja férjének az Osváthtal folytatott szerelmi viszonyát s hogy annak rövid időn látható következménye is lesz.

Csapónét pedig mindinkább a bűn lejtőjére vezette a bűnös szerelmi viszony. Mikor érezte, hogy anya lesz, szeretőjének elmondva ezt, közölte vele azt is, hogy Takácsné ajánlotta neki magzatának elhajtását, miről azonban Osváth lebeszélte, de ekkor meg azon óhajának adott kifejezést az asszony, hogy bárcsak a férje meghalna, bármi módon is. Erre Osváth nem szólt semmit, az asszony pedig hirtelen másra terelte a beszédet. Azzal állott elő, hogy mivel sok a lakásukban a patkány, az ura megbizta, hogy kérje meg Osváthot, váltson igazolványt az előljáróságtól, hogy méregre csakugyan a patkányok elpusztítására van szükségük, mert különben a gyógyszerárban nem adnak és a *saját neve alatt* vegyen arzenikumot.

Osváth el is ment a községi előljárósághoz, a honnan a bírót el is vezette a Csapóék lakására és ott megmutatva a tényleg nagy számban látható patkánylétszámot, kapott az előljáróságtól írásbeli felhatalmazást, melyet azonban oly utasítással kézbesítettek neki, hogy láttamoztassa a szolgabíróval is és csak azután menjen vele a patikába.

A megszerzett iratot Osváth szeretőjének adta át, — megjegyzendő, hogy Osváth neve szerepelt az iratban mint olyan, a kinek méregre szüksége van — az asszony pedig felé sem ment a szolgabírói hivatalnak, hanem a gyógyszerárban tényleg vásárolt arzenikumot, a melyet aztán férjének megmérgezésére használt fel.

Csapó Mihály a múlt évi novemberben a batinai földmunkálatoknál dolgozott s oda készült huszonegyedikén is, a mikor kenyeret is süttött Csapóné és mivel Takácsné is épen aznap akart sütni, azt mondotta, hogy süssön az ő kemencéjében, legalább megkiméli a fűtő anyagot.

Igy aztán a Takácsné lakásán süttöttek és készítettek pompost — lángost — is, a melyet behintettek a megtört arzenikumporral és Csapó Mihályné férje elé tette a megmérgezett ételt, figyelmeztetve Takácsnét, hogy ne egyék a pomposból, még akkor sem, ha férje kínálja.

A megmérgezett lepényből még tarisznyáltak is a Batinára készülő Csapó Mihálynak, a kit aztán hétfő délután nagybeteg hoztak onnan haza; folyton hányinger és esuklás kínoztta, a mit felesége és az esemény hírére odasielő Takácsné részvétlenül néztek, orvost nem hívtak, hanem a beteg ismételt kérésére Takácsné lement a vörösmarthy patikába és ott elmondván a betegség jeleit a gyógyszerésznek, orvosságot hozott, a melyből adtak is be a betegnek.

A férj betegsége idején Osváth folytonosan járt a házhoz, sőt aznap is lalálkozott és beszélgetett szeretőjével a Takácsné házában, a mikor az ott a megmérgezett pompost készítette.

Csapó Mihály a mérgezés következtében pár nap mulva meghalt s bár gyanus volt a haláleset, hivatalos vizsgálatra ok nem merült fel, de a véletlen közrejátszott a bűn kiderítésére.

Ugyanis Takácsnét egy alkalommal özv. Szabó Pálné szül. Gábor Julis megkérte, hogy engedje ebédjét nála elkészíteni s így történt, hogy főzés közben paprikára volt szüksége és annak keresése közben gyanus lapdacsokat és port talált.

Megkérdezte Takácsnét, hogy mi az és

hogyan került a tűzhelyre, mire az azt válaszolta, hogy nem tudja. Erre Szabóné magához vett egy csomót abból és az áldozat fivérének, Csapó Istvánnak adta át, figyelmeztetve arra, hogy hol találta azt és hogy a pompost és kenyeret, a miből az áldozat közvetlen halála előtt evett, szintén a Takácsné házában süttötték.

Erre azután megindult a vizsgálat, melyet a bűnösök minden áron szerettek volna megakadályozni és Cseh Gyula jegyzőt meg is akarták *vesztegetni száz forinttal*, a mi azonban nem sikerült és a hulla exhumáltatván, belei az országos vegyészeti intézetbe küldettek fel, a hol konstatálták az arzenikummérgezést s ezzel vádolva, a máig vizsgálati fogságban levő három vádlott ma lett átkísérve a törvényszék elé a végtárgyalásra. A tárgyalás lapunk zártakor még javában folyik s így annak részleteiről csak holnap számolhatunk be.

T a n ü g y.

(Fölvétel a papnevelő intézetbe. A pécsi papnevelő intézeti igazgatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a pécsi növendékpapok közé felvétetni kívánók konkurzális vizsgálata ez évben július hó első és második napján fog megtartatni. Azon gimnáziumi tanulók, kik a IV., V., VI., VII., vagy VIII.-osztályt jó sikerrel elvégezték, illetve az érettségi vizsgálatot letették és a kisszemináriumba, vagy a VIII. osztályból a theologiai tanfolyamra felvétetni óhajtanak, — iskolai bizonyítvánnyal és keresztelési anyakönyvi kivonattal ellátva július hó elsején a délelőtti órákban a papnevelő intézeti vicerektornál

még, hogy imádott feleségét még egyszer keblére szorította s aztán elindult vitézeivel a bizonytalan harcba, babért aratni, vagy — elesni.

A Wendelberg kastélyban pedig egy öreg ember maradt vissza bús magányában, ki eddig csupán haraggal gondolt Napoleonra, de aki most már szívéből gyűlölte azt a kegyetlen, vérengző embert, ki boldogságát feldúlta és egyetlen gyermekétől is megfosztotta.

5. Egy kis történelem.

Hogy regényünk fonalát, mely a történelem keretében játszódik le, a szíves olvasó könnyebben figyelemmel kísérhesse, kénytelenek voltunk regényünkben e fejezetnek is tért engedni s visszamenőleg is a történelmi eseményeken végig tekinteni.

Amennyiben ez a regény keretében lehetséges volt, igyekeztünk szorosán a francia történelemben tartani magunkat és az alább elmondandó eseményeket világosan ecsetelni.

A véres háborúnak előzményei, melyet 1813-ban vívtak, a bourbonok és bonapartisták közti folytonos villogások voltak, melyeknek 1813. augusztus 29 és 30. napjain oly szomorú vége lett. A midőn a francia hadsereget, melyet Wandame vezetett, Kleist porosz tábornok legyőzte és Wandamet tizezer emberével törbe csalva foglyul ejtette, meg volt pecsételve Napoleon sorsa, ki kénytelen volt Párisból menekülni és a bourbonok, valamint idegen hercegeknek engedni át a tért. De a rettentetlen bátorságu Bonaparte Napoleon — kiben a korzikai heves mérsékletével, a győzni és uralkodni vágyás páro-

sult, nem nyugodott meg e vereségben és 1814. január 25-én személyesen átvette ujonnan felfegyverzett hadseregének vezényletét.

De ez is csak kísérlet volt, mely épen oly gyászosan, vereséggel végződött, mint az előbbi és XVIII-ik Lajos, ki 1791-ben mint Provencei gróf menekülni volt kénytelen Párisból, most újra elfoglalta Franciaország trónját, míg Napoleon Elba szigetére menekült.

1814 végével Franciaország újra felállított trónján már XVIII-ik Lajos ült, a győzelmes hadseregek visszatértek hazájukba és Bécsben hercegek és diplomaták ültek össze, hogy a megbillent Európai egyensúlyt, — melyet a nyugat felől túvó szabadság szele nagyon is megrongált — ismét helyreállítsák valahogy.

Ünnepély ünnepélyt követett Bécsben; nyilvános üléseket, zárt tanácskozásokat tartottak a kongresszuson, a hol száz meg száz érdek és ellenérdek keresztezte egymást. A nagyok féltékenykedtek egymásra, a kisebbek pedig lázas buzgalommal igyekeztek állásaikat minél tovább megtartani, mert jövedelem dolgában nem panaszkodhattak, miután abban az időben a megvesztegetés napirenden volt. Hónapok multak és a tanácskozó urak még egy lépést sem haladtak a politika útján, pedig erre már nagy szükség lett volna. Azok a sötét fellegek, melyek alig oszladoztak el, már ismét tornyosulni kezdtek Franciaország fölött.

Gyors egymásutánban a legborzasztóbb hírek érkeztek Franciaországból, melyek egész Európát rettegetben tartották s nemsokára a hírek zürzavarából az az egy vált tagadhatlan ténynyé, hogy Napoleon elhagyta

(papnevelde-utca 1. szám) a beiratás eszközlése céljából jelentkezzenek, amely alkalommal további teendőik felől értesülést fognak nyerhetni.

Közgazdaság.

□ **A vetések állása.** A földmivelésügyi magyar királyi miniszteriumhoz a gazdasági tudósítókól beérkezett jelentések szerint május hó második harmadában kevésbé volt kedvező az időjárás, mint a hó első harmadában, mert míg helyenkint tulságos záporok és esőzések, itt-ott jégesőzések meglehetősen kárt okoztak, másutt a tartós esőhiány a gabonaművekre kissé hátrányosan hatott. Aránylag legkedvezőbb volt az időjárás a nyugoti és északnyugoti vármegyékben, a hol a gabonaművek szépen javultak. Az Alföldön, nevezetesen a Tisza-Maros szögén és részben a Duna-Tisza-közén s itt-ott a keleti vármegyékben a szárazabb időjárás különösen a tavasziak fejlődését tartotta vissza és részben az ősziakra is káros volt, a gyakori ködtől pedig úgy a buza, valamint főképp a rozs, mely többnyire épen virágában volt, aránylag sokat szenvedett. Levélrozsda is sokfelé mutatkozik, de leginkább a Duna jobb partján és szórványosabbban az Alföldön. Mindennek ellenére nem lehet állítani, hogy országos átlagban beszélve, a buza- és rozsvetés romlott volna; úgy hogy a buzatermés-kilátások — úgy, mint a legutóbbi jelentésben, ma is nagybárra közepeseknek s részben jó közepeseknek, a rozstermés-kilátások pedig többnyire kis közepeseknek és részben közepeseknek jelezhetők. Drótféreg, hesszeni légy és gabonafutrinka a gabonaművekben szórványosan most is pusztít, de aránylag már csak kevés kárt okoz. A kapásnövényekben is pusztítanak a férgek, főképp az ormányosok, drótféreg és cserebogarak. Ez utóbbiak az ország keleti részeiben — habár csak szórványosan — a gyümölcsösökben és itt-ott a szőlőkben is, kárt okoznak. A gazdasági munkálatok, nevezetesen a kukorica, répa, dohány, szőlő kapálása és részben töltögetése folyamatban vannak. Itt-ott még az aszatolás is napirenden van a tulságosan elterjedt vadrepce és gaz miatt. A takarmányművek kaszálása is erősen folyik már, úgy hogy a mezőgazdasági munkások ez idő szerint mindenütt megfelelő keresetet találnak. Az említett munkálatokkal, de főleg a kukorica kapálásával szárazság következtében lassan haladhatnak a Tisza-Maros szögén és itt-ott a Tisza felsőbb vidékein, valamint helyenkint a Duna-Tisza közén. Itt néhol még a burgonya és répa megművelése is elmaradt a tulságos száraz, megcserepedett talaj miatt. Ennek következtében itt a kapásnövények is kissé visszamaradtak fejlődésükben, sőt itt-ott annyira megromlottak, hogy a gazdák kiszántották s új maggal pótolták a vetéseket. Ami a növényzet általános fejlődését illeti, konstatalható, hogy a buza szórványosan már kalászat hányja, a rozs többnyire virágzik, az őszi árpa kalászosodik s a repce itt-ott érni kezd; a tavaszi árpa és zab szárban van, csak hogy az utóbbiak a szárazság következtében igen sok helyen sárgulnak s helyenkint kissé ritkák. Aránylag legjobban állanak a buza-

vetések, hat-hét métermázsa vagy ezen felüli termést ígérnek: Bars, Esztergom, Nyitra, Pozsony, Trencsén, Baranya, Fejér, Győr, Komárom, Somogy, Sopron, Tolna, Veszprém, Zala, Bács-Bodrog, Pest Pilis-Solt-Kiskun, Abauj-Torna, Zemplén, Békés, Hajdu és Csanád vármegyékben. Leggyengébben állanak s hat métermázsa vagy ezen aluli termésre nyújtanak kilását: Arva, Liptó, Turóc, Zólyom, Bereg, Sáros, Máramaros, Szilágy, Ugocsa, Krassó-Szörény, Alsó-Fehér, Beszterce-Naszód, Brassó, Csik, Háromszék, Hunyad, Kis-Küküllő, Szeben, Szolnok-Doboka, Torda-Aranyos és Udvarhely vármegyékben. A rozsban országos átlagban kis közepes, sőt néhol jó közepes rozstermelést lehet remélni. Az őszi árpa kevésbé — tavaszi árpa azonban határozottan kielégítően és részben igen jól áll. A zab egyes vidékeken szépen gyarapodott, minek következtében még mindig közép és jó középszerű termésre nyújt kilátást. A repce nagy átlagban sem minőségileg, sem mennyiségileg nem nyújt kedvező termésre kilátást. A kukorica az ország tulságos részében esőt kíván.

TÁVIRATOK.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A washingtoni haditengerészeti hivatal az összes csatahíreket demantálja. Tudatja, hogy az ellenséges hajóhadak még oly messze vannak egymástól, hogy csatáról egyelőre szó sem lehet.

— **Dreyfuss levele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy *Reinach* a „Siécle“-ben nagy energiával és sürgősen követeli a Dreyfuss-per revízióját. *Reinach* egyuttal közli Dreyfussnak feleségéhez intézett legutóbbi levelét, mely így szól:

„1898. márc. 20. Annyit szenvedek, agyvelőm és idegeim annyira el vannak csigázva, hogy szívem túlrad. Epen most irtam levelet, melyben a köztársaság elnökének igazságérzetére apellálok. Arra kérem, hogy pörömet revideáltassa. Ölelek és csókollak téged s drága, imádtott gyermekeinket Alfréd.“

— **A király Budapesten.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A király ma reggel kíséretével Gödöllőről visszatért Budapestre. Holnap általános kihallgatást ad a budai várpalotában. Ma *Thun* osztrák miniszterelnököt fogadta. Egy óra hosszáig tanácskozott vele. *Thun* gróf a királyi kihallgatás után *Bánffy* Dezső báró miniszterelnököt látogatta meg.

— **Lipót főherceg temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lipót főherceget Bécsben pénteken temetik el. A király Budapestről pénteken déli féltizenkét órakor utazik el Bécsbe, a főherceg temetésére.

— **Az osztrák delegációból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák delegáció teljes ülése ma befejezte a rendes hadügyi költségek tárgyalását, melyet tegnap kezdett meg. A delegátusok kívánták a két éves szolgálati időt, a katonák jobb élelmezését s a velük

való jobb bánásmódot, a tartalékosok szolgálatán való könnyítést és más ily sokszor hangoztatott óhajokat. Felvették a nyelvi és nemzetiségi kérdéseket is. Megszólalt a Magyarország iránti féltékenység hangja is a tárgyaláson. A harminc millióról is beszéltek, de keveset s elég nyugodtan. *Krieghammer* báró, hadügyminiszter védelmébe vette a mostani állapotokat s beszéde után a teljes ülés el is fogadta a rendes és rendkívüli hadügyi költségeket.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind. gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:29	6:34
B.-Szt.-Lőrincz	9:04	7:11
Barcs	10:51	8:55
N.-Kanizsa	1:29	11:41
Bécs	8:50	8:52

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:20	8:18
Üszögh	5:50	12:25	4:34	8:30
Villány érk.	6:39	1:10	5:24	9:18
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51)				
Mohács érk.	7:44	11:35	2:39	12:35
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
Villány ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
Eszék	8:08	2:25	6:44	10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj Dombóvárra érk.	1:52	10:03	1:30	6:21

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:03	4:44
Uj-Dombóvárra érk.	2:26	4:46	9:52	2:07	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53					
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55		

	tv. sz. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombóvár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:26
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:34	3:39	7:32
Pécsre érk.	8:18	5:15	12:04	4:10	7:58

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:40	7:40
N.-Kanizsára érk.	1:35	3:42
Barcsra érk.	4:50	7:21
Pécsre	7:46	9:40

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8:27	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:40	7:46	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:34	8:48	12:25	8:15
Villányba érk.	6:48	10:03	1:40	9:46
Mohácsról indul	5:50	9:15	12:20	8:25
Villányba érkezik	6:35	10:00	1:05	9:10
Villányból ind.	6:55	10:13	1:50	9:56
Pécsre érk.	8:01	11:23	2:53	11:30

Hajó érk. Mohácsra fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

536. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1898. évi 2918. számú végzése következtében Dr. Egry Béla ügyvéd által képviselt, Skergula András javára, Rupp Lajos ellen 22 frt 75 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1201 frtra becsült butor s papír áruból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 10997. 1898. számú végzése folytán 22 frt 75 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi november hó 26. napjától járó 5% kamatai és pedig összesen 32frt 30 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Anna-u. 2. sz. a.** leendő eszközlésére **1898. évi június hó 6. napjának délutáni 1/2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Pécsett, 1898. évi május hó 24. napján.

Fonyó István

kir. bir. végrehajtó.

389. számhoz.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. bíróságának 1898. évi 2601. sz. végzése folytán Bihari Benő ügyvéd által képviselt Witzl József felperes részére Barth János alperes ellen 200 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán, alperestől lefoglalt és 366 frtra becsült ingóságokra a dárdai kir. járásbíróóság 4340 1898. számú végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, **Baánban, alperes lakásán** leendő megtartása határidőül **1898. évi június hó 4-ik napján délután 3 órája** kitűzetik, a mikor a bíróilag lefoglalt 2 ló, kocsis és egyéb ingók a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot, tartanak a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölölégére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Dárdán, 1898. évi május hó 16-ik napján.

Schönberger Sámuel

kir. bir. végrehajtó.

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

butorraktárunkat

Pécsett, Széchenyi-tér és Király-utcza sarkán, a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségébe helyeztük át.

Nagy választék

Barak, Angol, Renaissance, Empir és Ó-német kivitelben mindennemű, saját gyártmányu, **asztalos** és **kárpitozott** butorokban.

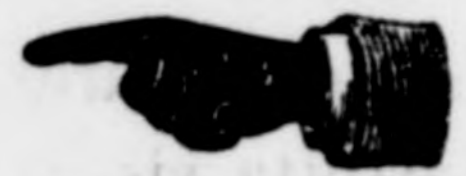
Ugyszintén: szabad. **Bambusz** és mindennemű I. rangu gyártmányu

kerékpárok (bicikli)

raktára.

Rendkívüli olcsó árak!

Friedmann Károly és Günsberger

butorgyárának raktára.

4906. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Kékesd községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánoságnak átadatván, **ez azzal** a felszólítással tétetik közzé:

1. **Hogy mindazok**, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-ai és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi november hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. **Hogy mindazok**, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi november hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. **Hogy mindazok**, a kik az 1. és 2. pontban körülirt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi november hó 20-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsvárad, 1898. évi május hó 1-én a kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Schill

kir. járásbíró.